

► Alfred Adamczewski

Odpływy liniowe do natrysków

Współczesna kabina natryskowa to coraz częściej kawałek wydzielonej w łazience podłogi z kratką ściekową i dużym prysznicem (tzw. deszczownicą). Mimo swej pozornej prostoty stanowi wielkie wyzwanie dla dekoratorów wnętrz, projektantów i wykonawców instalacji. W artykule o odpływach liniowych do natrysków, ich budowie, zasadach montażu i zastosowaniu.

fot. Geberit

fot. Viega

■ Posadzka jako brodzik

Wykorzystanie podłogi w łazience jako brodzika niesie ze sobą szereg problemów wykonawczych. Podłoga musi być ideal-

nie szczelna dla wody, wymaga też specjalistycznego ułożenia płytek, ze spadkiem w kierunku odpływu. Spadek taki nie może być jednocześnie zbyt duży, gdyż staje się odczuwalny dla użytkownika i grozi

poślizgnięciem. Nie może być też zbyt mały, inaczej utrudnia spływ i powoduje zaleganie wody na podłodze. Optymalny spadek powinien wynosić około 1–2%, tzn. 1–2 cm/1 m.

Profilowanie spadków, jest najtrudniejszą czynnością dla posadzkarza. Przy wpuście punktowym położonym z dala od ściany, posadzkarz musi wykonać aż cztery spadki kierunkowe, przy wpuście przyściennym – trzy spadki. Do układania terrakoty najlepiej wtedy użyć małych płytek o wymiarach nieprzekraczających 15 × 15 cm. Tymczasem większość z nas woli płytki duże, nawet 60 × 60 cm, które lepiej się prezentują i są w szerokim wyborze oferowane w sklepach. Obłożenie takimi płytkami wpustu punktowego jest trudne i zwykle kończy się na cięciach skośnych terrakoty gubiących wzór płytek. Jedynym rozwiązaniem tej sytuacji wydaje się zastosowanie wpustu liniowego.

Odpływy liniowy

Odpływy liniowe do natrysków zbudowane są z podłużnych korytek z częścią osadnikową i syfonem przykrytych rusztami.

Korytka – mają szerokości 40–80 mm oraz długości od 400 do nawet 6000 mm. Wykonywane są z tworzyw sztucznych (polipropylen lub ABS), aluminium lub stali nierdzewnej. Standardowa wysokość dostosowana do układania terrakoty wynosi 15 mm, ale dostępne są też wersje wyższe np. 25–30 mm do okładzinowania kamieniem naturalnym. Korytka wykonywane są z kołnierzem lub bez kołnierza. Kołnierz ułatwia układanie płytek i osadzanie wpustu

Kanał łukowy

fot. Aco

Kanał podświetlany ACO shower drain E

fot. Geberit

Uniflex wpust liniowy z podwójnym syfonem

fot. Geberit

Montaż wpustów

Wpusty liniowe mogą być montowane w dowolnej części kabiny natryskowej: na środku, przy ścianie, przy wejściu. Miejsce montażu wpływa znacząco na sposób wykonania podłogi i wzór płytek, dlatego należy je skonsultować z glazurnikiem.

Montaż wpustu rozpoczynamy od jego ustawienia na podłożu i podłączenia do kanalizacji. Korytko wpustu powinno być spoziomowane w dwóch kierunkach, wszystkie korytka mają wyprofilowane spadki wewnętrzne w kierunku odpływu, dlatego muszą być bezwzględnie zamocowane poziomo. Wpust należy osadzić tak, aby jego górna część znalazła się minimalnie poniżej przyszłej posadzki. W ustawianiu wielu konstrukcji wpustów pomagają regulowane nóżki lub wsporniki.

Spoziomowany i podłączony do kanalizacji wpust można już zalać betonem do wysokości kołnierza. W czasie zalewania zaleca się obciążyć wpust, aby nie został wypchnięty przez zaprawę. Wylewka betonowa powinna być od razu wyprofilowana ze spadkiem kierunkowym. „Dojrzały” beton smaruje się w pierwszej kolejności gruntem, zmniejszając jego pylenie, a następnie nakłada pierwszą warstwę izolacji przeciwwilgociowej.

Izolacja przeciwwilgociowa. W handlu dostępnych jest wiele preparatów do impregnacji posadzki w kabinach natryskowych. Najpopularniejsze są tzw. folie w płynie np. **Ceresit CL 51, BOLIX Hydro, Baumit Proof** itp. nakładane w zależności od gęstości wałkiem, pędzlem lub szpachlą. Można też stosować preparaty dwuskładnikowe np. **ATLAS Woder Duo, Mapei Mapelastix A+B**, skła-

dające się z substancji sypkiej i płynu zardzewowego, które po zmieszaniu tworzą płynną gumę idealnie wypełniającą wszystkie pęknięcia w podłożu i zapewniającą szczelność nawet dla wód pod ciśnieniem. Folie w płynie należy nakładać co najmniej dwa a nawet trzy razy dla uzyskania całkowitej szczelności, izolacje dwuskładnikowe są gęstsze, zwykle już przy jednokrotnej warstwie zapewniają wystarczającą szczelność. Generalnie tańsze i bardziej wydajne są izolacje dwuskładnikowe, mają jednak nieprzyjemny zapach i wymagają długotrwałego wietrzenia pomieszczeń.

Okolice samego wpustu najlepiej zabezpieczyć specjalnym kołnierzem z polipropylenu, przyklejając go na jeszcze świeżą izolację. Kołnierze dostępne są w handlu w różnych długościach dopasowanych do długości wpustów. Koszt to około 50–70 zł. Przyklejony kołnierz smaruje się wraz z posadzką kolejną warstwą izolacji przeciwwilgociowej. Narożnik kabiny pomiędzy ścianą a podłogą dodatkowo uszczelnia się taśmą uszczelniającą np. TYTAN Professional. Tak przygotowane podłoże można pokryć płytkami. Terakotę układamy ze spadkiem 1–2% w kierunku wpustu, pozostawiając szczelinę pomiędzy brzegiem wpustu a płytkami o szerokości takiej jak fuga. Prawidłowo ułożona terakota powinna wystawać ponad ruszt około 2 mm. Fugowanie płytek należy prowadzić zaprawami z systemem „perlenia” np. ATLAS ARTIS, Ceresit CE 40 Aquastatic, odpornymi na wodę i pleśń. Spoinę przy samym wpuście najlepiej wypełnić silikonem w kolorze fugi.

1 Mocowanie wpustu

fot. Aco

2 Poziomowanie wpustu

fot. Tece

3 Podłączanie do kanalizacji

fot. Tece

4 Betonowanie podłogi wokół wpustu

fot. Aco

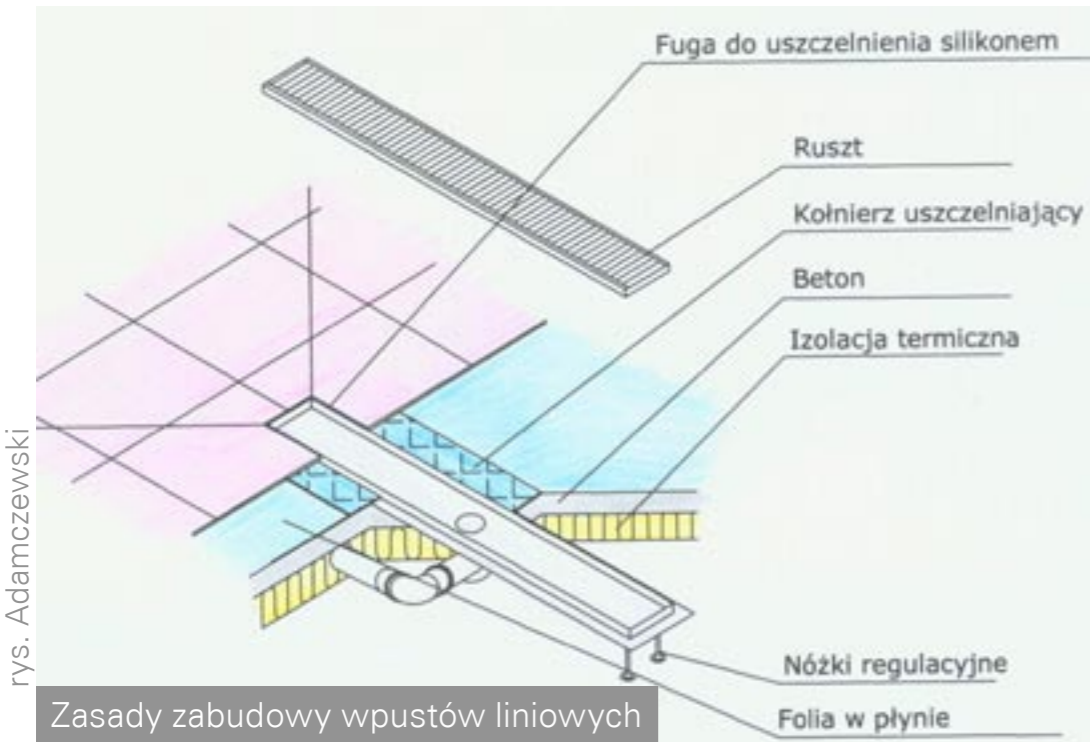
5 Naklejanie kołnierza uszczelniającego

fot. Tece

6 Wykonanie szczelnej izolacji przeciwwilgociowej

fot. Aco

rys. Adamczewski

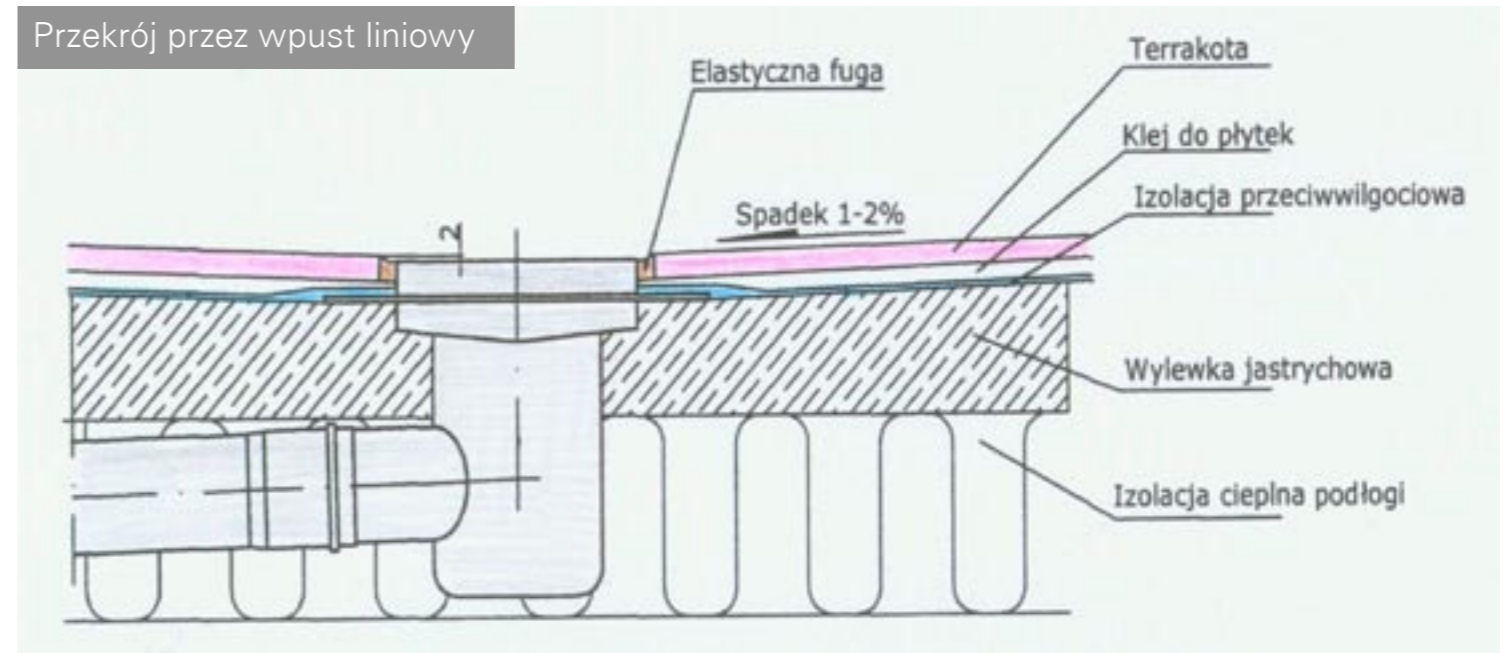
Zasady zabudowy wpustów liniowych

go kabiny oraz bardzo estetyczne i ciekawe architektonicznie korytka łukowe. Te ostatnie mają zwykle więcej niż jeden wpust i mogą odprowadzać duże ilości wody.

Syfony – zamknięcia wodne w odpływach liniowych mają małe wysokości umożliwiające montaż w stropie i wahające się od 85 do 160 mm, licząc od powierzchni betonu do dna syfonu, z odpły-

w podłodze, zapewnia też większą szczelność. Może być tylko poziomy (dla korytek mocowanych z dala od ściany) lub poziomy i pionowy (dla wpustów przyściennych), przy czym część pionowa dostępna jest zwykle na zamówienie i może być boczna lewa i prawa, a także tylna, w zależności od sposobu montażu wpustu w kabinie. Korytka produkowane są przede wszystkim jako podłużne, możemy jednak kupić również wersje kątowe do montażu narożne-

wem 40–50 mm. Dostępne są też bardzo niskie wersje 65 mm. Syfony w korpusach metalowych są wykonywane jako stałe i nie dają się regulować, odpływ jest najczęściej prostopadły do korytka lub skierowany pionowo w dół, co daje 100% szczelności – nie ma uszczelek, które są niewymienialne po zabudowie. W konstrukcjach tworzywowych dostępne są syfony obrotowe, umożliwiające podejścia pod różnymi kątami. Wydajność wpustów w za-

rys. Adamczewski

leżności od konstrukcji zamknięcia wodnego i średnicy odpływu waha się od około 20 do nawet 72 l/min. Jest więc bardzo duża i może obsłużyć nawet kilka natrysków.

Ruszty – są jedynym widocznym elementem wpustów, dlatego producenci poświęcają im wiele uwagi. Ruszty klasyczne mają na całej długości otwory odpływowe o przeróżnych, często fantazyjnych kształtach. Ruszty szczelinowe nie mają otworów, woda przepływa w nich szczeliną utworzoną pomiędzy rusztem a brzegiem korytka. Zdecydowana większość rusztów produkowana jest z polerowanej stali nierdzewnej, ale znajdziemy też ruszty ze szkła, jak też ruszty do samodzielnego wypełnienia płytkami (moduły TILE). Nowością na rynku są ruszty podświetlane z umieszczanym w obydwu końcach korytka modułem z diodami LED w różnych kolorach. Moduł ładowany

jest przez ładowarkę dostarczaną w zestawie, uruchamia się dopiero przy wypełnieniu korytka wodą, która załącza obwód. Jedno ładowanie przy 15-minutowym natrysku dziennie wystarcza średnio na 3 miesiące dla 3-osobowej rodziny.

Konserwacja

Wpusty liniowe mają zamknięcia wodne z wyjmowanymi osadnikami. Czyszczenie podejść jest więc ułatwione, można je wykonać szczotką do butelek, a na większej długości sprężyną. Zarastaniu podlegają też same ruszty, między szczelinami potrafi tworzyć się błona biologiczna, która utrudnia spływ wody, a po wyschnięciu nieprzyjemnie pachnie. Zaleca się regularne czyszczenie mechaniczne rusztów, przez ich wyjęcie i wyszorowanie. ■

Czyszczenie wpustów jest łatwe dzięki wyjmowanym syfonom

fot. Kessel

fot. Aco

REKLAMA